

Forfatter: Krüger, Hans Andersen

Titel: BREV TIL: Salicath, Carl FRA: Krüger, Hans Andersen (1867-04-06)

Citation: Krüger, Hans Andersen: "BREV TIL: Salicath, Carl FRA: Krüger, Hans Andersen (1867-04-06)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 411.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-001-shoot-L0018250060010268.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

H. A. Krüger til Advokat Carl Salicath.
Berlin, 6. April 1867.

Kjære Salicath!

Paa staaende Fod skal jeg besvare Deres Skrivelse jeg modtog i Morges, hvis Indhold var alt Andet end hyggelig og opmuntrende. Skaus og Juhls Mission samt det vundne Resultat af samme, og det korte men forstaaelige Svar Zetlitz har givet dem, har forsaavidt medført det Gode, at Befolkningen i Nordslesvig nu ikke længere er i Uvished om hvad Midler Regjeringen vil benytte for at true Landeværnets. 412og det gamle Mandskab til at sværge den preussiske Konge Troskabseden; De antyder, at Zetlitz Svar staar i Modstrid med Svaret Bismarck gav mig, gandske rigtig, men Bismarcks Mening i den Retning staar sikkerlig i den bedste Overeensstemmelse med de Straffebestemmelser Zetlitz staar i Begreb med at indføre mod de Vrangvillige der vegrer dem ved at aflægge Eden, Bismarcks Ord til mig var, hvem der havde valgt at blive dansk, han blev anseet som dansk; han tilføiede klogeligen ikke og behandles som Forbryder. ¹⁾ I Gaar har Bismarcks Stedfortræder givet Ahlmann det Svar mod stærke Ytringer som A. kom frem med, hvoriblandt denne at Preussen aftvang Reservemandskabet at sværge til Preusserkongen, »at Preussen tvang Ingen til at aflægge Eed«. Men alt hvad der af B. og Consorter her siges gjælder til Wandsbek, her er kuns nu for os at overveie, hvad der bør gjøres lige over for de udstedte Trudsler, og der [er] efter mit Skjøn kun en Vei at gaa, nemlig at Mandskabet underkaster dem de Forholdsregler og Straffebestemmelser der bliver anvendt mod dem, altsaa at Mandskabet finder sig i at transporteres til en eller anden tydsk Fæstning; kan her mod med Grund indvendes at sligt er uudførligt, mange ere bundne ved stærke Baand til Familien og Hjemmet, de kunne og vilde ikke gennemgaa Prøven, saa har jeg hertil at svare gandske sandt, og som Demonstration betragtet vilde den være for dyrekjøbt, men spørger jeg tillige, hvilket Valg vilde Paagjældende vel klogelig gjøre naar to Alternativer kuns stilles dem, enten at tilbringe en Maaned i Spandau eller andetsteds, eller blive indkaldt til Tjeneste i den preussiske Arme, naar denne under Krigstilfælde skal gjøres mobil, hvilket formodentlig ikke vil lade længe vente paa sig. Til hvad jeg har anført henholder jeg mig til hvad Bismarcks Stedfortræder ligeledes til Ahlmanns Tale igaar sagde nemlig, at Nordslesvigerne vare Preussere og Nordslesvigss. 413Reserve som Følge deraf vilde betragtes og behandles som Preussere; der er vel endnu et 3die Middel som der af det værnepligtige Mandskab kan benyttes: at flygte til Kongeriget, men for det første er det kuns det unge ledige og løse Mandskab, der kan afbenytte dette Middel, det gl. Mandskab der er bunden til Familieforhold, kan ikke paa længere Tid paa den Maade forlade Huus og Hjem, eller tage Ophold med Familie i Kongeriget. — Dersom det kunde skee, at et større Antal, jo fleer jo bedre, udsatte sig for Straffens Følger og at de vilde underkaste dem at føres til Spandau, saa vilde dog mueligt B. to Gange betenke sig paa at fortsætte en saadan Execution, der er den selvsamme som General Moraviv udførte i Polen og som dengang blev betragtet af Europa som Menneskerov; den uformuende Daglønner kunde man udbetale Daglønnen til hans Kone, der saaledes ikke [led] noget egentlig Tab i materiel Retning derved. Jeg troer enhver vilde yde sin Skjerv til, at Byrden faldt ikke paa den Enkelte. Jeg troer som sagt at dette Middel er det bedste baade for Paagjældende og Sagen, træd sammen og overvei det nøiere; Ahlmann har igaar havt Ordet i Salen og fik Leilighed til at sige dem adskilligt der netop vedrører de værnepligtiges Stilling og Eedsaflæggelsen i Nordslesvig; han blev standset og forhindret ved Støi og kaldt til Orden af Præsidenten, fordi han gik uden for Dagsordenen, han fik saaledes vel ikke sagt alt hvad han vilde have paataalt, men mange gode Ting kom dog frem, det er kuns Skade at Deres Brev ikke kom nogle Dage før og det vel neppe kan opnaaes at faae en skriftlig Meddelelse fra Zetlitz ligelydende det Svar han gav Deputationen tilsendt forinden Forhandlingerne slutter her; jeg opfordrer ikke hermed at der i den Retning skal foretages noget Skridt, da vi for vort Vedkommende ikke alligevel opnaar at faa Ordet i Salen. Vor Mission her betragter vi som endt, og vi slutter med Nedlæggelsen af Mandatet som dog ikke bør skee forinden vi er forvissat om at Valg ikke kan foretages paa nyes. 414mere, sandsynlig vil Forhandlingen af Forfatningssagen være endt til Paaske, og ventelig vil vi reise herfra en Gang i næste Uge.

Om vi nu har tilfredsstillt vore Vælgere ved det som fra vor Side er bleven gjort, det vide vi jo ikke; saa meget veed jeg, at vort Ophold her langt fra har været behagelig og vi ved Gjennemførelsen af det der fra vor Side er skeet ere stødt paa megen Uvillie og systematisk anlagt Modstand imod os.

Jeg opfordrer Dem ikke til at svare, men hvis De dog vil give mig et Par Ord, saa vær forsigtig, thi jeg som ellers ikke er mistroisk begynder at blive mistænksom. De hilser venligst fra min Collega Ahlmann, som jeg er kommen til at holde meget af, han er en oplyst Mand, en dygtig og af Hjertet ivrig Patriot og af Carakteer overhovedet fortrinligt Menneske, som jeg vil savne naar vi skilles.

Hils alle gode danske Meningsfæller i Haderslev og tilintetgjør Brevet.

H. Krüger.

Det er min Fødselsdag seer jeg, mange Vælgere vil ikke indfinde sig til Gratulation.

Regenburgs Privatarkiv. R. A.